

alt Fald lader det sig ikke nægte, at der siden 1857 kan være bundet Erfaringer, og det vilde dog være meget urigtigt, om vi i 1868 vilde sige: Vi ville ingen Forandringer gjøre, thi i 1857 var der en gammel Overformynder, som sagde, at den Maade, hvorpaa det hidtil har været ordnet, er den fortræffeligste, som kan tænkes. Den høitærede Minister maatte i det Mindste, forekommer det mig, have søgt at imødegaae, hvad der blev anført af Forslagsstillernes ærede Ordfører, søgt at fjerne de Betæneligheder, der, som det forekommer mig, roligt og klart blede paaviste af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad). Jeg veed ikke, om det er gaaet andre af Thingets ærede Medlemmer bedre end mig, men jeg hørte ikke fra den høitærede Minister Noget, som kunde tjene til at fjerne den Frygt, som man dog ikke kan erklære ganske uberettiget fra Medlemmets Side, den nemlig, at man gjennem den Omordning af Overformynderi-væsenet, hvorom der er Tale, skal bringe det dertil, at der mangler tilbørlig Sikkerhed for, at Overformynderimidlerne blive rettelig forvaltede, og at Tøtet gaaer til Spilde eller forvanskes for de Umyndige. Den høitærede Minister fremsførte i sit første Foredrag kun den almindelige Paastand, at den Revision, som vi puffedes at fremkalde ved vort Endringsforslag, ikke vilde forbedre Sagen meget. Jeg maa i den Anledning gjøre opmærksom paa, at Forslagsstillernes Ordfører udtalte, hvad der forøvrigt fulgte af sig selv, Beredvillighed til at forhandle nærmere om Sagen med den høitærede Minister, og til at foretage Endringer i Forslaget, forsaavidt det muligviis maatte lide af Mangler; men selve Hovedpunktet i Sagen, hvorvidt den daglige Revision i og for sig er tilstrækkelig eller ikke, rammes i alt Fald ikke derved, at vore Forslag maatte have Mangler i Affattelsen. Man maatte da imødegaae Manglerne ved at stille Forslag til at afhjælpe dem, men det er ikke tilstrækkeligt til at imødegaae Forslagene blot at sige, at de lide af Mangler, naar man ikke med det Samme spører Deviis for, at den Tilstand, som Forslaget gaaer ud paa at høde paa, er mangelfri. Jeg maa ved denne Leilighed gjøre den Bemærkning ligeoverfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die

Valgkreds (L. C. Larsen), at, naar han yttrede, at det Regnskab, som fordres ved vort Forslag, skulde være et fuldstændig skriftligt Regnskab, et documenteret Regnskab, et meget vidtløftigt Regnskab, ledsaget af en Mængde Bilag og Actstykker, saa at det vilde være meget lang Tid, inden det kunde indkomme, endnu længere inden det blev revideret osv., og at Følgen derfor let vilde blive, som det blandt Andet skal være gaaet i Odense, at man først opdagede Manglerne mange Aar efter, da seer jeg ikke, at der noget Sted i Endringsforslaget er sagt, at Regnskabet skal have den Charakter, som det ærede Medlem omtalte; men, hvis det virkelig skulde være en nødvendig Følge af vort Forslag, at Regnskabsaflæggelsen bliver vidtløftig og seen, da maatte man see at høde paa disse Mangler. Den høitærede Minister ansførte, at man vilde kunne opnaae tilbørlig Sikkerhed, navnlig med Hensyn til det først fremhævede Punkt, at de Umyndiges Midler rettelig indkomme i Overformynderiet, uden at man derfor behøvede at have en aarlig Revision, idet jo Skifteforvalterne kunde indsende Attester eller Extracter af deres Skifteprotocoller — saaledes opfattede jeg den høitærede Minister —, maanedes-, kvartals- eller aarsviis, og det forekommer mig, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds sagde noget lignende. Der blev fremdeles talt om, at Amtmanden kunde attestere disse Extracter eller Designationer, men det forekommer mig ingenlunde afgjort, at der, om man end paa-lægger Skifteforvalteren eller Amtmanden at sende Extracter eller Attester ind angaaende de Midler, der ere udlagte de Umyndige paa Skifte, derved opnaaes Mulighed for, at man gjennem den daglige Revision kan komme til Sikkerhed for, ikke blot at de Umyndiges Midler ere sendte ind fra Skifterne, men ogsaa ere tagne til Indtægt i Overformynderiet og derved komme de Umyndige tilgode. Det er denne Sikkerhed, der, hvad der forekommer mig fuldkommen klart at være paavist, ikke kan naaes gjennem en daglig Revision, som har at bestille med noget ganske Andet, men kun gennem en Regnskabsaflæggelse og en dermed i Forbindelse staaende virkelig Revision, hvad enten denne foretages kvartalsviis eller aars-